

ชื่อพื้นเมือง	เปล้าน้อย
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Croton sublyratus</i> Kurz
ชื่อวงศ์	EUPHORBIACEAE
ลักษณะทั่วไป	<p>ไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดเล็ก สูง 1-4 เมตร ลักษณะคล้ายเปล้าใหญ่ (<i>Croton oblongifolius</i> Roxb.) แต่ก้านใบสั้นกว่าปลายใบเรียวแหลมกว่า และขอบใบหยักน้อยกว่า</p> <p>ใบ เป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปใบหอกกลับ กว้าง 4-6 เซนติเมตร ยาว 10-15 เซนติเมตร โคนใบสอบแคบเป็นรูปหัวใจ มีต่อม 2 ต่อม ขอบใบจักเล็กๆ ไม่สม่ำเสมอ ปลายใบแหลมหรือทู่ เนื้อใบค่อนข้างบาง มีขนละเอียด</p> <p>ดอก ดอกออกเป็นช่อยาวที่ยอด สีขาว เล็ก ก้านดอกมีขนรูปดาว ใบประดับเล็ก รูปยาวแคบ กลีบรอง กลีบดอกมีขนรูปดาว หนาแน่น ปลายแยกเป็นแฉกรูปไข่ 5 แฉก กลีบดอก 5 กลีบ มีขนเกสรตัวผู้มี 12 อัน รูปไข่ ปลายแหลม ยาว 2.5-4 เซนติเมตร มี 3 พู ผิวเป็นเกล็ดเล็กๆ ช่อดอกออกที่ซอกใบ</p> <p>ผล ผลแห้งแตกได้ มี 3 พู</p>
การกระจายพันธุ์	พบขึ้นกระจายทั่วไปในประเทศไทย พบในป่าหลายแห่งแถบจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปราณบุรี กาญจนบุรี เจริญเติบโตเร็ว ทนต่อสภาพแห้งแล้ง
ประโยชน์	นำใบไปสกัดพบสารเปลาโนโทล (Plaunotol) ผลิตเป็นยารักษาแผลในกระเพาะอาหาร และลำไส้